

ПРО СЛОВЕСНУ ДІАРЕЮ

Як за грибами в ліс ходжу до школи!
Шукаю жартівливі замальовки
Та кошик свій наповнюю поволі,
Збираю, мов в колекцію, обновки.

Іронія єднає все у купі □
Повчальне й добре, і смішне і гостре,
Оголене, а часом в шкаралупі,
Беру в копилку і сміюся вкотре.

Звикають діти □ це їм до вподоби,
Кажу, буває: "Напишу про тебе!",
Лише сміється без образ і злоби,
Не просить зовсім: "Не пишіть, не треба!"

Хронічна діарея у дитини □
Не та, що ви подумати хотіли,
Сто слів уміє ляпнуть за хвилину,
Базікання те вислухати не в силі.

Невлад буває, чи й зовсім не в тему,
Тоді, коли потрібно помовчати,
Співає за Хому, чи за Ярему □
Не вміє вчасно рота закривати.

Всім надоївши, наче гірка редька,

Милуючись собою, без угаву,
Отак радіє з того, що дурненька,
І забалакує нагальну справу.

Отож пообіцяв одного разу:
“Як язичок тримати за зубами
Не будеш, пропишу тебе відразу
Усім на сміх дошкульними словами!”

Ось і читайте всі й на вус мотайте,
Чи не про вас, бува, оця промовка?
Жарт жартом, тільки на увазі майте,
Що написав я зверху □ в заголовку.

Дата написання вірша: 2021-01-13